

Arrest

nr. 122 004 van 31 maart 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. SAMPERMANS en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 januari 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U verklaart dat u werd geboren in 1989, te Kindia. U ging er naar school en beëindigde er uw lager onderwijs. Uw ouders hadden onvoldoende middelen om u en uw broer naar school te sturen waardoor jullie in 1999 verhuisden naar Conakry, wijk Dar-es-salam. Jullie gingen er bij jullie oom langs vaderskant wonen. U ging naar school in het lyceum van Kippé. Uw vader werkte in een kleine garage in Conakry, Hamdallaye en uw moeder woonde alleen in Kindia.

Uw oom en vader waren politiek geëngageerd en lid van UFDG. U werd in januari 2007 lid van de 'association des jeunes pour le développement de lycée kippé'. Deze associatie werd opgericht nadat er onlusten waren binnen de school en diende voornamelijk om de rust en goede werking van de school te garanderen.

Op 10 januari 2007 nam u deel aan een manifestatie, samen met CNTG-USTG. Er werd geprotesteerd tegen de lage lonen van leerkrachten, hoge benzineprijzen, hoge voedselprijzen,... U werd gearresteerd en gevangen genomen tot 20 februari 2007 in het legerkamp 'Camp Koundara'. Op 15 juni 2007 ontving u een brief van het ministerie van 'l'enseignement pre-universitaire et éducation'. Er werd u meegedeeld dat u zich niet langer in een publieke school kon inschrijven. U ging daarop als mekanieker werken in de garage waar uw vader werkte. Uw vader overleed op 28 september 2009.

U werd lid van de politieke partij UFDG op 15 juni 2008. U was reeds naar enkele vergaderingen gegaan van UFDG en u kon zich vinden in hun ideeën. U had een functie binnen uw comité de base en was er secretaris van 'affaires culturelles et sportifs'. Daarnaast ging u ook –vrijwillig– tolken tijdens de verkiezingscampagne van 2010 voor de president van de partij UFDG, Cellou Dalein Diallo. Daar u verschillende talen kan spreken zoals Peul, Soussou, Malinké en Frans kon u alles wat Cellou Dalein Diallo zei in het Frans, vertalen naar de taal van de streek waar hij op dat moment campagne aan het voeren was. U kende Cellou Dalein Diallo persoonlijk. Na de verkiezingscampagne in Nzérékoré bent u gestopt met het tolken voor Cellou Dalein Diallo. U was ziek geworden en de volgende campagnes verliepen in regio's waar voornamelijk Peul werd gesproken, een taal die Cellou Dalein Diallo ook beheerst. U bleef echter actief in uw 'communauté de base'.

Op 27 augustus 2012 nam u deel aan een manifestatie. U werd tijdens deze manifestatie aangehouden en naar het Eskadron te Matam gebracht. Die avond werd u overgebracht naar de kazerne te Koundara. U was de enige die naar Koundara werd gebracht. In de gevangenis werd u mishandeld en dwongen ze u om te verklaren dat er mensen in Guinee zijn binnengesmokkeld met wapens voor UFDG. U weigerde om deze bekentenis af te leggen.

Eén van de militairen was een klant van uw oom waar u bij woonde. Jullie hadden elkaar herkend, maar hierover niets gezegd. Deze militair was blijkbaar naar uw oom gegaan en had een deal met hem afgesloten zodat u kon ontsnappen. Op 15 september 2012 kon u uit de gevangenis ontsnappen. U werd aanvankelijk naar het ziekenhuis gebracht om uw verwondingen te laten verzorgen. U werd echter gezocht door militairen waardoor u nog die dag Conakry heeft verlaten. U dook onder bij uw moeder in Kindia maar ging eerst naar een dorpje om er 'zwarte' medicijnen te halen.

Eens in Kindia had u uw vriendinnetje, N. A. gecontacteerd. Ze is geboren op 5 januari 1992, van Malinké origine, woonde in Kindia en ging er naar de universiteit van Foulayah. Jullie hadden sinds januari 2010 een relatie. Jullie hebben elkaar leren kennen in Kindia op een feestje van een vriend. Ze kwam regelmatig naar Conakry en zei dan dat ze naar haar tante ging. Jullie gingen dan samen uit, zonder dat jullie families hiervan op de hoogte waren.

Op 10 november 2012 vertelde uw vriendinnetje dat ze haar regels niet had gekregen. Op 30 november 2012 werd ze naar het ziekenhuis gebracht door haar moeder omdat ze ziek was en was flauwgevalen. Daar kregen ze te horen dat uw vriendinnetje zwanger was. Haar vader kwam er achter en hij sloot haar op en mishandelde haar in een kamertje. De moeder van A. werd weggestuurd en A. zelf slaagde erin om u op die dag te contacteren en te vertellen dat u moest vluchten omdat haar vader zeer boos was en wilde weten wie haar zwanger had gemaakt. Sinds die dag heeft u geen contact meer met haar.

Op 4 januari 2013 kwam u te weten via een vriend, dat A. was gevlucht en naar haar tante was gegaan. U was nog steeds ondergedoken bij uw moeder.

Op 5 januari 2013 kwam de vader van A. samen met haar twee broers het erf van uw moeder oprijden en sloegen ze uw moeder. U werd opgepakt door hen en naar de gevangenis van Kindia gebracht. U kon dankzij de hulp van uw oom, waar u bij woonde in Conakry, ontsnappen uit de gevangenis. U ging onderduiken bij een oude man. Toen u daar was kreeg u te horen dat A. was overleden door een mislukte abortus. Doordat ze hadden ontdekt dat u was ontsnapt uit de gevangenis en omdat de vader van A. op dat moment niet in Kindia was, wilde de moeder van A. dat ze een abortus zou laten uitvoeren. Ondanks het verzet van A. moest ze naar een medicijnenman en overleed ze aan de gevolgen van de mislukte abortus.

Op 5 januari 2013, nadat het huis waar uw moeder woonde werd stukgemaakt door de vader van A., die terug in Kindia was, besloot u om te vluchten. U bent terug naar Conakry gevlucht en u bent er ondergedoken bij een vriend van uw oom. Op 8 januari 2013 nam u het vliegtuig naar België en u vroeg er vervolgens op 10 januari 2013 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een foto van u en A.; uw lidkaart van UFDG uitgereikt in 2008; een verklaring dat u lid zou zijn van UFDG; internetartikels waaruit blijkt dat er op 27 augustus 2012 een manifestatie werd gehouden in Conakry; foto's van uw deelname aan een manifestatie in Brussel op 22 maart 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u werd gezocht door de vader van N. A. omdat u haar zwanger zou hebben gemaakt en omdat ze is gestorven ten gevolge van een mislukte abortus. De vader van A. alsook haar beide broers zijn bij het leger. U werd door hen opgesloten in de gevangenis, maar u bent kunnen ontsnappen.

Er dient te worden vastgesteld dat u het door u geopperde asielrelaas allesbehalve aannemelijk heeft kunnen maken en het door u geopperde asielrelaas derhalve geenszins geloofwaardig bevonden wordt.

Ten eerst kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw lidmaatschap bij UFDG.

U verklaart dat u tijdens de verkiezingscampagne in 2010 tolk was voor Cellou Dalein Diallo. Bovendien had u een functie binnen uw communauté de base Dar-es-Salam als secretaris van 'affaires culturelles et sportifs'. Er mag van u dus verwacht worden dat u op de hoogte bent van de werking van UFDG.

U bent echter niet in staat om de structuur van het UFDG toe te lichten. Zo verklaart u initieel dat de 'secrétaire général' van UFDG Bah Oury is. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Bah Oury de eerste vice-president is van UFDG. Daarnaast verklaart u dat Bah Oury vice-president is. Wanneer de protection officer u vraagt of de vice-president en de 'secrétaire général' dezelfde zijn, antwoordt u dat er veel mensen zijn. (zie gehoor CGVS, p 12) Vervolgens past u uw verklaringen aan en zegt u dat Ousou Fofana vice-president is. (zie gehoor CGVS, p 13)

Wanneer u wordt gevraagd wat de 'bureau executive' is, kan u niet meer zeggen dan dat het een kantoor is, dat hoort bij UFDG dat beslissingen neemt. U verklaart dat u tot een communauté de base hoort. (zie gehoor CGVS, p 14) Van u, die zowel actief is binnen uw communauté de base als diegene die tijdens de campagne van de presidentsverkiezingen in nauw contact stond met de president van de partij, mag echter verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van het functioneren van de partij.

Daarnaast kunnen ook uw lidkaart en uw verklaring met betrekking tot uw lidmaatschap van UFDG niet overtuigen. Uw lidkaart is immers niet ondertekend door een vice-president. Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alleen de vice-presidenten een lidkaart mogen ondertekenen en dat indien iemand anders het document ondertekent, het geen enkele geloofwaardigheid heeft. Gezien uw lidkaart alleen een stempel bevat en geen handtekening, kan aan dit document geen enkel geloof

gehecht worden. Daarbij staat op uw lidkaart vermeld dat u behoort de 'section de Ratoma'. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u tot de 'section dar-es-salaam' behoort. (zie gehoor CGVS, p 15) Daarnaast zijn er ook sterke aanwijzingen dat ook de 'verklaring' van uw lidmaatschap vervalst werd. Het document zou weliswaar ondertekend zijn door de 'secrétaire Général', Aliou Condé toch blijkt uit voor vernoemde informatie dat alleen vice-presidenten dergelijke verklaringen mogen ondertekenen. Het is bij deze ook opmerkelijk dat u niet in staat bent om te zeggen wie de 'secrétaire général' is, wanneer de protection officer dit vroeg (zie gehoor CGVS, p 12) aangezien hij wel uw 'verklaring' heeft ondertekend.

Bovenstaande elementen maken dat er ernstig kan getwijfeld worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vermeende politieke activiteiten.

Daarbij dient ook te worden opgemerkt dat u verklaart dat u op 27 augustus 2012 werd aangehouden tijdens een manifestatie. Er zouden veel mensen zijn aangehouden op die dag. U werd aanvankelijk naar het eskadron in Matam gebracht maar op dezelfde dag werd u naar de kazerne in Koundara gebracht. (zie gehoor CGVS, p 22) Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de mensen die werden aangehouden tijdens de manifestatie van 27 augustus 2012 in 'Maison Centrale de Conakry' werden vastgehouden. Het is dus zeer verwonderlijk en gezien bovenstaande bevindingen rond uw politiek profiel ook niet geloofwaardig dat u, als enige, zoals u zelf verklaart (zie gehoor CGVS, p 23) naar een andere locatie zou zijn gebracht. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat de mensen die werden aangehouden een gerechtelijke procedure kregen.

Uit uw verklaringen blijkt dat UFDG op de hoogte was van uw arrestatie. (zie gehoor CGVS, p 23) Wanneer de protection officer u vraagt of UFDG iets voor u heeft gedaan toen u werd aangehouden verklaart u dat ze niets kunnen doen. U verklaart dat UFDG alleen via de media kan zeggen dat hun mensen zijn opgepakt. (zie gehoor CGVS, p 24) Ook hier kan u niet overtuigen dat, indien u werkelijk werd opgepakt en als enige naar de kazerne van Koundara werd gebracht en u daar gedwongen werd om valse verklaringen af te leggen rond o.a. het invoeren van wapens uit andere landen (zie gehoor CGVS, p 22) het UFDG hierover niets heeft gecommuniceerd. U legt immers wel internetartikels voor over de manifestatie van 27 augustus 2012 maar niets over de beschuldigingen die u zou hebben ondergaan.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw politiek profiel en uw opsluiting omwille van uw deelname aan de manifestatie van 27 augustus 2012. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u zou ontsnapt zijn uit de plaats van detentie.

Vervolgens slaagt u er niet in om uw relaas met A. op een geloofwaardige en doorleefde manier te vertellen.

U verklaart dat u sinds 30 november 2012 weet dat A. zwanger is en dat haar vader ook op de hoogte is van haar zwangerschap. (zie gehoor CGVS, p 27) A. werd op die dag opgesloten en mishandeld door haar vader omdat hij wilde weten wie haar had zwanger gemaakt. Tijdens haar opsluiting zou A. erin geslaagd zijn om u op te bellen en u te waarschuwen dat u moet vluchten, omdat ze niet wil dat haar vader naar u zou komen. (zie gehoor CGVS, p 26) Dit was de laatste keer dat u met A. zou gesproken hebben. Het is niet plausibel dat u, wanneer u hoort dat u zou gezocht worden door de vader van A., een militair die tegen mensen van Peul origine is gekant, gewoon bij uw moeder ondergedoken blijft. U wist immers dat de familie van A. niet akkoord zou gaan met een huwelijk tussen verschillende ethnieën. (zie gehoor CGVS, p 24)

Het is niet aannemelijk dat u geen andere schuilplaats heeft gezocht, zeker gezien u verklaart dat u wel een vriend in Kindia had, C. M., die op de hoogte was van uw probleem (zie gehoor CGVS, p 16) en gezien uw oom u ook reeds in het verleden had geholpen om uit de gevangenis te ontsnappen (zie gehoor CGVS, p 23)

U slaagt er niet in om uw verhaal op een coherente manier te vertellen. Zo verklaart u wanneer de protection officer u vraagt wanneer A. is overleden dat ze op 2 januari 2013 is overleden. (zie gehoor CGVS, p 26) Wanneer u uw asielaanvraag vertelt blijkt echter dat A. op 5 januari 2013 nog leefde. (zie

gehoor CGVS, p 29) U verklaart immers dat u hoorde, wanneer u uit de gevangenis van Kindia was ontsnapt en toen u bij de oude man was ondergedoken, dat de moeder van A. haar dwong om abortus te doen. Ze hadden vernomen dat u ontsnapt was uit de gevangenis en de moeder vond dat het kindje moest worden weggehaald omdat het alleen een slechte herinnering zou zijn. (zie gehoor CGVS, p 29) Uit uw incoherente verklaringen blijkt dat u op 5 januari 2013 vluchtte uit de gevangenis, (zie gehoor CGVS, p 30) wat de vermeende aanleiding zou zijn geweest voor de abortus, die leidde tot de dood van A..

Vervolgens is het niet geloofwaardig en weinig doorleefd dat u verklaart dat u op dezelfde dag werd opgepakt door de vader van A., namelijk op 5 januari 2013 (zie gehoor CGVS, p 28) alsook dat u op die dag kon ontsnappen en naar de oude man in het dorp kon gaan om er onder te duiken (zie gehoor CGVS, p 30).

U verklaart immers dat u in de gevangenis één keer om de twee dagen werd mishandeld. (zie gehoor CGVS, p 29) Uit deze verklaring kan afgeleid worden dat u meerdere dagen in de gevangenis heeft verbleven.

Bovendien is het praktisch onmogelijk dat u op één en dezelfde dag 1) wordt opgepakt (zie gehoor CGVS, p 28) 2) wordt mishandeld in de gevangenis (zie gehoor CGVS, p 27) 3) dat uw moeder uw oom in Conakry kan contacteren (zie gehoor CGVS, p 29) 4) dat uw oom kan regelen dat u uit de gevangenis van Kindia kan ontsnappen (zie gehoor CGVS, p 29) 5) dat de vader van A. op missie is, zodat u uit de gevangenis kan ontsnappen (zie gehoor CGVS, p 29) 6) u naar een dorp kan vluchten en kan onderduiken bij een oude man (zie gehoor CGVS, p 29) 7) Bovendien hoort de moeder van A. op die dag dat u bent gevlucht uit de gevangenis en kan ze A. overtuigen om toch een abortus te laten uitvoeren aangezien de vader op dat moment er niet is (zie gehoor CGVS, p 29) 8) de moeder van A. kan jullie vriend, C. M. contacteren om te vertellen dat ze wil dat hij A. overtuigt om een abortus te laten uitvoeren (zie gehoor CGVS, p 29) 9) een abortus laten uitvoeren bij A. door een 'medische man' (zie gehoor CGVS, p 29) 10) de abortus mislukt en A. sterft (zie gehoor CGVS, p 30) 11) jullie vriend neemt contact op met de familie van A. om te horen hoe het gaat (zie gehoor CGVS, p 30) 12) U contacteert uw vriend en hij vertelt u dat de abortus is mislukt en dat u in grote problemen zit omdat de familie van A. zeer boos is. 13) u slaagt erin om naar Conakry te vluchten, vermomd in een boerka. (zie gehoor CGVS, p 30).

Het is haast onmogelijk en weinig geloofwaardig dat al deze gebeurtenissen zich op één dag hebben kunnen afspelen, en het strookt ook helemaal niet met uw andere verklaring, namelijk dat A. op 2 januari is overleden.

Uit bovenstaande bemerkingen kunnen we afleiden dat er tevens geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende problemen die het gevolg zouden zijn van de buitenechtelijke zwangerschap van N. A..

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De foto van u en, volgens uw verklaringen, N. A. vormen geen objectieve aanwijzing van de door u aangehaalde feiten. De documenten van UFDG werden reeds besproken en als niet authentiek bestempeld. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs weerhouden worden, als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is. De door u neergelegde krantenartikelen over de manifestatie op 27 augustus 2012 tonen aan dat er een manifestatie heeft plaatsgevonden en dat er mensen werden gearresteerd. Deze informatie wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken maar toont ook niet aan dat u in uw land van herkomst werkelijk werd gearresteerd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming bestaat. Tot slot tonen de vijf foto's van de manifestatie op 22 maart 2013 te Brussel uw aanwezigheid aan. U haalt zelf geen vrees aan omwille van uw deelname aan deze manifestatie. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw politiek profiel in Guinee, kan de motivatie van uw deelname aan de manifestatie in Brussel ook in twijfel worden getrokken. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw politieke motieven kan uw aanwezigheid tijdens deze manifestatie gezien worden als opportunistisch.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en u heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofd een 'gegronde vrees voor

vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende kopieën van documenten: een Attestation van het UFDG d.d. 9 januari 2010, een lidkaart van het UFDG van 15 augustus 2008, een "indeling secties en stembureaus in Conakry", een Convocation d.d. 5 november 2012, een Convocation d.d. 14 januari 2013, een Avis de recherche van 27 februari 2013 en een Mandat d'arret van 27 februari 2013.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 6 EVRM en de zorgvuldigheidsplicht.

2.3. Het EHRM heeft in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000 ondubbelzinnig gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. Derhalve zijn ook asielzaken uitgesloten van die verdragsbepaling. Verder heeft het EHRM zijn rechtspraak nadien meermaals bevestigd, onder meer in het arrest Mamatkulov en Askarov van 4 februari 2005. Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt verder dat verzoeker opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de schending van de materiele motiveringsplicht aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker voert aan dat ondanks het feit dat verzoeker perfect Franstalig is tegen alle logica in een gehoor in het Nederlands georganiseerd werd met behulp van een tolk die vanuit Peul naar Nederlands zou vertalen. Ondanks licht verzet door de verzoeker werd hem geantwoord dat het gehoor toch in het Nederlands zou doorgaan omdat anders 'de tolk voor niets zou zijn gekomen'. Ondanks de tegendraadsheid zou dit echter geen probleem mogen vormen voor het gehoor. Toch blijkt bij lezing van de bestreden beslissing dat verzoeker het inderdaad bij het rechte eind had en er zich miscommunicaties hebben voorgedaan. Doordat er naar het Nederlands werd vertaald, was verzoeker echter niet in de mogelijkheid om eventuele misinterpretaties te identificeren. Enkel bij vertaling van de bestreden beslissing door zijn raadsman, kwamen deze misvattingen aan het licht. Verzoeker vermeldt bepaalde feiten en verklaringen die volgens hem verkeerd werden geïnterpreteerd.

3.1.1. Artikel 51/4, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, indien de vreemdeling de hulp van een tolk vraagt, wat verzoeker *in casu* gedaan heeft, de taal van het onderzoek door de Minister of zijn gemachtigde, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt bepaald en dat tegen deze beslissing geen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld. Enkel indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk nodig te hebben, kan hij zelf het Nederlands of Frans kiezen als taal van het onderzoek. Verzoeker heeft de Guineese nationaliteit, behoort tot de etnie Peul (vragenlijst 2.7 en 2.8, gehoor p. 3) en stelt eerst enkel Peul te spreken (inschrijving asielaanvrager, stuk 10) en nadien ook "*Soussou, Malinké, beetje Frans*" te spreken (verklaring nr. 10). Aldus kan niet blijken dat verzoeker "perfect Franstalig" is, alleszins heeft hij zelf nagelaten dit initieel te verklaren. Integendeel, verzoeker heeft gesteld dat hij een "beetje Frans" sprak en heeft ervoor gekozen om niet in het Frans te worden gehoord en heeft de bijstand van een tolk Peul gevraagd (bijlage 26, stuk 11, tevens formulier Procedure, in het bijzonder vraag 3) en gekregen, zowel op de DVZ (Vragenlijst p. 4, *in fine*, Verklaring, *in fine*, formulier van samenstelling van familie) als tijdens het gehoor op het CGVS (gehoor p. 1). Verzoeker werd tevens op de hoogte gebracht dat de taal waarin zijn asielaanvraag onderzocht zou worden door de bevoegde instanties, het Nederlands is (bijlage 26). Verzoeker werd aldus in de door hem zelf opgegeven (moeder)taal het Peul gehoord. Er kan dan ook geen schending van artikel 51/4 Vreemdelingenwet worden vastgesteld door *in casu* het onderzoek in de Nederlandse taal te voeren.

3.2. Op het CGVS-verhoor vroeg verzoeker wel "*Is het mogelijk dat het interview in het Frans gebeurt?*" (...) "*Ik wil een ambtenaar die Frans spreekt, zo hoor ik wat hij zegt*" waarbij de advocaat antwoordt "*ik mag alleen zien of alles correct verloopt en inbreng geven en vervolgens advies geven*" waarna verzoeker antwoordt "*dan is het goed, geen probleem*". Daargelaten uit het gehoor niet kan blijken dat verzoeker "*zou geantwoord zijn dat het gehoor toch in het Nederlands zou doorgaan omdat anders de tolk voor niets zou gekomen zijn*", is dit geheel irrelevant nu de taal van de procedure reeds vastlag. Bovendien kan worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep (gehoor p. 2) en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (gehoor p. 1). Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het

gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf, integendeel hij bevestigt de vragen en de tolk te hebben begrepen (gehoor p. 30). Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt.

3.2.1. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel zoals blijkt uit hetgeen volgt.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.4. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4.1. Verzoeker verklaart vooreerst (gehoor p. 12-13) verkeerdelijk dat Bah Oury de Secrétaire Général is, terwijl er een andere persoon als 'Secrétaire Général' verzoekers 'Attestation' ondertekend heeft, daarop wijzigt hij dit door te verklaren dat Bah Oury vicepresident is en de functies niet dezelfde zijn, zonder dit nader te kunnen toelichten. Nadien stelt verzoeker andermaal in strijd met het voorgaande dat Docteur Salou Bella na de president komt, wat hij opnieuw wijzigt in Ousou Fofana als vicepresident, en verder dat Bah Oury pas daarna komt. Dat de tolk zou hebben gevraagd "*wie die diegene was die in rang 'na de chef' komt*", kan gezien de gebruikte en herhaalde bewoordingen en verklaringen van verzoeker niet overtuigen. Verzoeker kan geen degelijke toelichting geven over hoe de UFDG concreet is georganiseerd, noch kan hij het *Bureau executive* genoegzaam duiden. Indien verzoeker stelt dat het Bureau Executive "*dat is een bureau, een kantoor, die hoort bij UFDG die beslissingen neemt*", dan is deze uitleg in het licht van verzoekers politieke profiel en activiteiten ondermaats. Verzoeker kan initieel niet eens duiden wat een *assemblee generale* is ("*Kent u assemblée general?*" "*Van UFDG?*" "*Ja*" "*AZ denkt*" "*Ik ken hem maar van gezicht, als ik hem zie, weet ik dat hij het is*" "*is het een persoon?*" "*Persoon.*" "*Wat of wie is de assemblée general van UFDG?*" "*Dat is het bureau, het bovenste kantoor*", gehoor p. 19), wat niet ernstig is als verzoeker een lokale functie had en als persoonlijke vertaler voor de president heeft gewerkt.

Verzoeker past zijn verklaringen aan naarmate er doorgevraagd wordt om zijn verregaande onwetendheid toe te dekken. Aldus kan verzoeker geen grondige en correcte toelichting geven bij de algemene structuur, belangrijkste organen en leidinggevende personen van het UFDG. Dit is niet aanvaardbaar indien verzoeker sinds 2008 lid is van de partij, secretaris is van het *comité de base* waarbij hij elke weekend vergaderde (gehoor p. 20) en daarenboven een tweetal maand rechtstreeks voor Cellou Dalien Diallo heeft vertaald tijdens bijeenkomsten en zelfs *“soms, voor hij gaat praten, neem ik de microfoon en vertel ik de mensen over de ideologie van de partij. Voor dat hij gaat beginnen, neem ik de microfoon en zeg ik, dit is de president van de partij en als we gaan winnen, krijgen we elektriciteit en water en zal hij vechten tegen corruptie”* (gehoor p. 10). Aldus kan een meer dan gewone politieke kennis van verzoeker verwacht worden, *quod non*. Verzoekers politieke profiel komt dan ook onwaarschijnlijk voor.

3.4.2. Overigens indien verzoeker werkelijk een goede professionele band had met Cellou Dalien Diallo, dan is niet aannemelijk dat hij geen beroep op hem zou hebben gedaan bij zijn aanhouding en gevangenschap naar aanleiding van de manifestatie op 27 augustus 2012, minstens hem te laten bijstaan of helpen dan wel enige media- of NGO belangstelling te geven aan verzoekers aanhouding. Dat verzoeker bovendien verklaarde dat hij naar Koundura werd gebracht, is gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (Document de réponse) dat uitsluitend over La Maison Centrale spreekt, evenmin geloofwaardig. Daarbij blijkt dat het proces tegen de manifestanten effectief begonnen is op 11 (dan wel 13) september 2012 toen verzoeker nog in de gevangenis zat. Aldus is niet aannemelijk dat verzoeker niet op dit proces zou verschenen zijn indien hij werkelijk gearresteerd en opgesloten was, laat staan dat hij dan nog een half jaar later een arrestatiebevel zou ontvangen terwijl de processen afgelopen waren op 20 september en 10 oktober 2012 en dat zowel de bronnen bij de rechtbank van eerste aanleg van Conakry als de bronnen bij twee andere oppositiepartijen bevestigen dat er geen enkele militant nog gedetineerd was op dit moment. Evenmin is geloofwaardig dat verzoeker na zijn ontsnapping uit de gevangenis bij “zijn moeder” zou onderduiken, noch maakte verzoeker melding van de convocatie die hij op 5 november 2012 zou hebben ontvangen.

3.4.3. Verzoeker verklaarde *“de 4de erachter dat ze is gevlucht. De 5de kwam de vader en haar 2 broers, de militairen met een pick-up ze zijn binnengekomen op het erf. (...) de vader zei in het frans. stop hem. Ik werd opgepakt. Ik zei, laat mijn moeder met rust, het is mijn fout, neem mij mee. Laat mijn moeder met rust. Ik werd naar gevangenis van Kindia gebracht”* *“Op welke dag gevangen genomen”* *“5 januari 2013”* (gehoor p. 27). Verzoekers verweer *“Wanneer er aan verzoeker werd gevraagd op welke dag hij door de vader van A. werd aangehouden, antwoordde hij “op diezelfde dag”. Hiermee bedoelde verzoeker “dezelfde dag als de dag waarop de familie van A. erachter kwam dat ze zwanger was”, de dag waarop de vader haar mishandelde en waarop A. verzoeker nog probeerde te verwittigen door hem te bellen met haar gsm, met andere woorden 30 november 2012”* vindt aldus geen enkele grond in het gehoorverslag zodat de hierop gebaseerde argumenten evenmin kunnen worden aangenomen (onder meer het niet bezoeken van een andere schuilplaats). Hetzelfde geldt waar verzoeker aanvoert dat *“Er deint [lees: dient] echter te worden verduidelijkt dat de abortus werd gepleegd door d[e] inname van een soort van ‘kruidendrank’. Men kan wel redelijk aannemen dat de effecten zich pas een tijd na de inname van de drank laten gevoelen. Uit de bestreden beslissing kan duidelijk worden geconcludeerd dat men zijn motivatie heeft gebaseerd op de foute premisse dat dat A. zou zijn te komen overlijden op de dag van de behandeling zelf, rond 2 januari. Bovendien heeft verzoeker nooit verklaard dat zijn vriendin is komen te overlijden op 6 januari. Wel is dat de dag waarop hij te weten kwam dat zijn vriendin inmiddels was overleden ten gevolge van de kruidendrank die zij enkele dagen daarvoor innam”,* daar waar verzoeker zelf verklaart dat A. gestorven is op *“2/01/2013”* (gehoor p. 25). Bovendien verklaarde verzoeker dat *“omdat ze hoorden dat ik ben ontsnapt”* – wat dus niet vroeger kon geweest zijn dan op 5 januari 2013 volgens verzoekers eigen verklaringen – *“daarom zei haar moeder dat ze abortus moest doen”* (gehoor p. 28). Aldus verklaarde verzoeker wel degelijk dat zijn vriendin op of na 5 januari de dood vond.

Verder dient de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek houdt ook de vergelijking in van verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS met eerder afgelegde verklaringen, en met alle elementen, documenten en objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel vóór, tijdens of na het CGVS-verhoor. Geen

regelgeving verplicht de commissaris-generaal geheel het onderzoek te voeren tijdens de afname van het gehoor zo dit al mogelijk is, noch dient hij bij het horen van verzoeker te speculeren of te anticiperen op mogelijke maar niet onderzochte niet-evidente tegenstrijdigheden tussen de afgelegde verklaringen. Immers de zorgvuldigheidsplicht die rust op de CGVS veronderstelt dat hij nauwgezet de verklaringen van de asielzoeker leest en herleest en de eventuele interne en externe contradicties afweegt en beoordeelt op basis van het volledige administratief dossier.

3.5. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform Artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient daarbij niet louter documenten neer te leggen maar hij moet ook aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.5.1. Waar verzoeker inzake de lidkaart *“begrijpt dan ook niet waarom men hem op het interview zelf niet met deze zagezegde tegenstrijdigheid heeft geconfronteerd”*, stelt de Raad vast dat verzoeker hier wel degelijk mee geconfronteerd werd (gehoor p. 18, bovenaan) en zijn uitleg niet bevredigend is, zelfs niet indien hij een lijst met stembureaus neerlegt. Verzoeker brengt evenmin andere argumenten aan inzake de vaststelling dat de ‘Attestation’ ondertekend is door de *Sécretaire Général*, wat volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (*COI Focus Guinee Attestations de l’UDFG*) niet mogelijk is en waarbij het UDFG zelf verklaart dat dergelijke stukken niet geloofwaardig zijn. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat in de rechterbovenhoek een gedeeltelijke vermelding staat waarbij een woord ontbreekt.

3.5.2. Wat de ‘Convocations’ betreft, is het vooreerst merkwaardig dat deze pas op 5 november 2012 en 14 januari 2013 werden uitgevaardigd, dus respectievelijk anderhalve maand en vier maand na de beweerde ontsnapping op 15 september 2012, en dat deze daarenboven enkel een verzoek tot aanbidding betreffen in het kader van een onderzoek. Dat er pas op 27 februari 2013, dus een half jaar later, een opsporingsbevel en een aanhoudingsbevel zouden zijn uitgevaardigd inzake de manifestatie van 27 augustus 2012, is evenmin geloofwaardig. Daarbij verklaart verzoeker evenmin de inhoudelijke anomalieën, met name hoe een onderzoeksrechter en een procureur onder de hoofding en naam van de rechterlijke macht (Cour d’appel de Conakry – Tribunal de première instance de Kaloum) een aanhoudingsbevel en opsporingsbevel kunnen uitvaardigen of hoe, daargelaten dat het signalement op het Mandat d’arrêt stelt dat verzoeker slechts 1.50 meter is, er wordt verwezen naar een foto die er evenwel niet op is aangebracht.

3.6. Verzoeker brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en brengt geen bijkomende argumenten aan om dit te ondersteunen. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zover verzoeker meent dat *“Minstens aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen conform het beleid van de verwerende partij inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers”*, gaat de Raad ervan uit dat het hier een materiële vergissing betreft. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK